

УДК 347.73

ОХОРОНА БАНКІВСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ

Студент О.Д. Логвіна, гр. СП1-16
Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак
Київський національний університет технологій та дизайну

Відповідно до частини 1 статті 60 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (далі Закон) банківською таємницею є інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третім особам при наданні послуг банком. Частина 2 ст. 60 Закону дає повний перелік відомостей, які становлять банківську таємницю.

Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками: 1) на письмовий запит або з письмового дозволу власника такої інформації; 2) на письмову вимогу суду або за рішенням суду; 3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Антимонопольного комітету України; 4) органам Державної податкової служби України; 5) центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу; 6) органам державної виконавчої служби. З метою підтримки норм законності та правопорядку в країні ст. 64 Закону на банки покладено обов'язок здійснювати ідентифікацію клієнтів. Інформація щодо ідентифікації осіб у разі обґрунтованої підозри про те, що кошти отримані злочинним шляхом, повинна повідомлятися банками відповідним органам згідно законодавства, що регулює боротьбу з організованою злочинністю. Особи, винні в порушенні порядку розкриття та використання банківської таємниці, несуть кримінальну, цивільну та дисциплінарну відповідальність. Кримінальна відповідальність може настати за дії, передбачені ст. 231 незаконне збирання з метою використання або використання відомостей, що становлять комерційну або банківську таємницю) та ст. 232 («Розголошення комерційної таємниці») Кримінального кодексу України.

Банківська таємниця являє собою різновид комерційної таємниці. Правовідносини стосовно комерційної таємниці регулюються статтями 36, 162 ГК України, статтями 505-508, 1076 ЦК України, Законом України "Про інформацію" від 2 жовтня 1992 р. та "Про захист інформації в автоматизованих системах" від 5 липня 1994 р. Цивільна відповідальність працівників банків полягає у тому, що у разі розголошення банком відомостей, що становлять банківську таємницю, клієнт має право вимагати від банку відшкодування завданих збитків і моральної шкоди. Крім того існує дисциплінарна відповідальність, яку несуть службовці банку, якщо вони порушують умови контракту щодо збереження банківської таємниці, відповідно до зобов'язання про охорону банківських секретів.

З урахуванням викладеного можна зробити загальний висновок про те,

що питання охорони банківської таємниці є доволі важливим. В нашій державі існує багато нормативно-правових актів, які регулюють суспільні відносини в цій сфері. Законодавець прагне створити достатні умови для дотримання визначених в законі вимог. Водночас розвиток цього інституту в сучасних умовах потребує не лише наукових пошуків, а й вдосконалення чинного законодавства, можливо навіть з урахуванням вимог міжнародних стандартів.

Література:

1. Кримінально-процесуальний кодекс України від 28.12.60// Верховної Ради (ВВР).– 1961, № 2.– ст.15.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року //Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР). – 1984, додаток до №51. – ст.1122.
3. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2000 року // Відомості Верховної Ради (ВВР).–2001, № 25-26.– ст.131.
4. «Human rights: theory and practice» Peer-reviewed materials digest (collective monograph) published following the results of the First International educational and scientific forum (Poland, January 23-28, 2017) – London: IASHE, 2017. – 184 p. // Kulak N. Natural rights:methods of protection – pp. 12-15.

УДК 340.0

ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ» І «ПРАВОВИЙ ВПЛИВ» У СУЧАСНІЙ ТЕОРІЇ ПРАВА

Студент Д.І.Галицька, гр. СП-1-16,

студент Зубрицька А.Д. гр. БП-2-16

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Дослідження ролі та значення права у процесі розвитку суспільних відносин є значимо важливим завданням сучасної теорії держави і права та юридичної науки. Питання щодо чіткого розмежування тих понять, які застосовуються при визначенні змісту та сутності тих чи інших правових явищ, що даються ознаки у процесі функціонування права, завжди будуть актуальними.

Так, регулятивну функцію права, прийнято тлумачити через звернення поняття «правове регулювання» та «правовий вплив» [1].

Актуальність теми зумовлюється наступними причинами [2]: По-перше, побудова цілісної теорії розвитку і функціонування права в умовах сучасного суспільства, прямо передбачає визначення та всебічний аналіз ряду ключових понять, які дозволяють адекватно описати способи, механізми, принципи та цілі взаємодії права і суспільства, а також його впливу на розвиток та стабілізацію